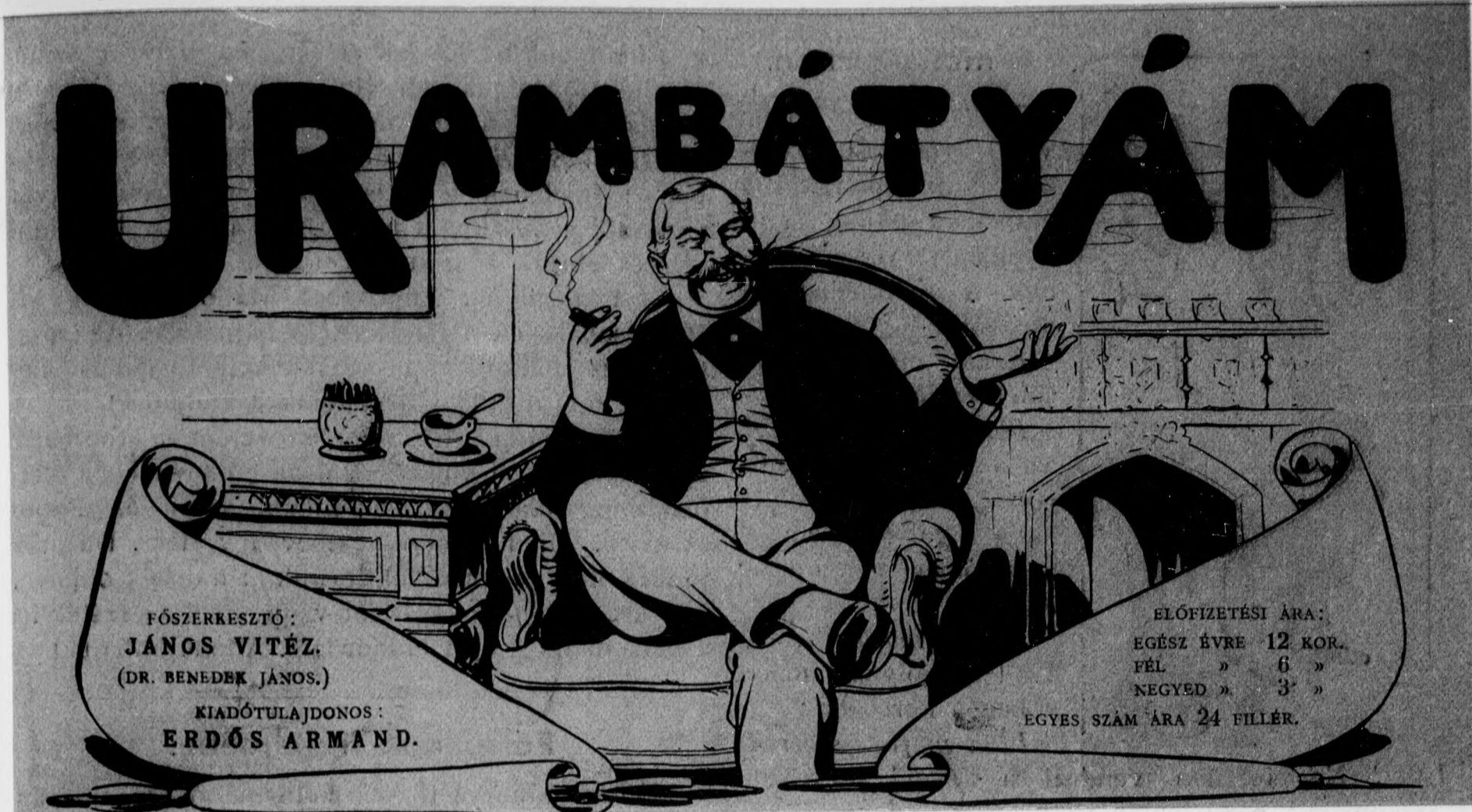

URAMBÁTYÁM

FŐSZERKESZTŐ:
JÁNOS VITÉZ.
(DR. BENEDEK JÁNOS.)

KIADÓTULAJDONOS:
ERDŐS ARMAND.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:
EGÉSZ ÉVRE 12 KOR.
FÉL » 6 »
NEGYED » 3 »

EGYES SZÁM ÁRA 24 FILLÉR.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI HETILAP.

TELEFON-SZÁM 701.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV., VÁRMEGYE-UTCZA 11. SZÁM.

TELEFON-SZÁM 706.

Ballada a jelenkorból.

KUBINYI.

Szabadon Kipfelhauser után.

Kristóffy ur kertje
Kivirult hajnalra,
Kubinyi ur a nadrágát
Mossa a patakba!

Mossa a patakba
Komáromvár szélén.
Mért mossa azt Kubinyi ur?
Tudni szeretném én.

— Azért mosom én azt,
Mert nincs nekem többem,
Fényes installációmra
Csak ez egygyel jöttem.

Ragyogott, piroslott,
Mint a gyöngy-kaláris,
Tönkre tette Zichy Miklós,
Meg a kalamáris.

Mig szárad nadrágom
A napnál, bevárom:
Aztán teszem Komáromba
Nagy bevonulásom,

Hódolást s cserébe
Jó ebéd jár mostand,
Mert én leszek mai naptól
Komáromba' Vorstand.

Kicsi Zichy, száz Szász
Engem el nem űzhet,
Megmutatom: kikezdem a
Komáromi szűzet.

Tubarózsa János
Kertem virágszála,
Én sem leszek Komáromban
Hervatagabb nála.

Egyelőre pezsgőt,
De ha kell, vért ontok:
Veszsen minden: csak éljetek
Dicső darabontok.

Rossz időket élünk,
Rossz csillagok járnak.
Isten óvja a Gézáktól
Mi magyar hazánkat!

A mafla-sarkon.

Idült mafla: Kuvuc világ jávja most. Azembev csupa politikusba ütközik, a snájdig asszonyok egész visszavonulnak a Kovonaherceg-utcából.

Kezdő mafla: Ááh, ááh! Vállóbánn!

Idült mafla: Nézd azt az uvat, aki felénk vobog. Az ki nem állhatja a golyót. Sem a kászinóban, sem a pisztolyból.

Kezdő mafla: Ááh, ááh! ki golyózik márr ebben a korrban?

Idült mafla: Ismered Istit? Nagyszevüen vendezi a hólapda-jouvokat. Szevepelteti egymásután Fedákat, Hudákat s a többi avanyos bubákat. Chavmant fiú!

Kezdő mafla: Ááh, ááh! Az egy Fröbel-kert?

Idült mafla: Semmi Fvöbel! Csak felnöttek vehetnek vést benne, akik meghívót kapnak. Teljesen závtkövü távsaság.

Kezdő mafla: Sápristi! Micsesodá kis lányny! Olylyán sikkes a ruhájá, kárr, hogy nem emeli, így nem láttok egy bokká-nyit sém!

Idült mafla: Bvvv! Bokányi, az egy övült cucilista, aki osztályhavcot hivdet. A székfoglalójával lett híres!

Kezdő mafla: Mitt szóllsz Férrénczy bárrátunkhoz. Szombátton még nyilatkozik nálla »Á nagy érzés«. A színészszek nágygyon dicsérrik.

Idült mafla: Bavátom, jegyezd meg ezt a vesolutiót: Amelyik davabot a szeveplők dicsévnek, azt a publikum vendesen vosznak tavgta. Külömben Fevenczy eleintén »Vab lélek« volt, azután lett »Pogány Gábov« s most »Flivt«-öl a »Nagy érzés«-sel. Az lesz az igazi nagy érzés, mikov a pénztávnál fölveszi a tantiémeket.

Kezdő mafla: Szérrétném tudni, miből él éz á Niki olylyán flottán? Vállóságos »flott«-án tüntet. Kézdém hinni, hogy főispánnák készül, néhány náppóttá két konynyákot iszik a Gerbaud-ban.

Idült mafla: Vém mód hülye a fiú, ez a pálya neki való. Bezzeg gyakovnok sem lehetne valamelyik miniszteriumban, mert két sovt nem tud vendesen leírni. A díszmagyarban jól fog festeni.

Kezdő mafla: Széggény Vidorr pápá, iggázán hájléktálánn, miótá á Népszinházát rénovválják, itt vánn a tél s a vídámm Muzsá diddérég. Részémrről szlvésén áddnék hájlékkot a muzsa-léánykáknak.

Idült mafla: Kévlek alásan, ma máv a színészszeknek jó dolguk van. Ha negyven évig játszott szolgál-szevepeket, lesz belőle övökös tag, miniszteri fizetéssel. A pvimadonnák tévdig jávnak a vózsákban s füvdenek a pezsgőben. Szökdösnek egyik vávoseből a másikba s úgy szegik a szevzödést, mint »Unsev einev« — a kenyevet!

Kezdő mafla: Appropos! Hállottád, hogy a Postássok léttek á lábdárrugás bájnökkái. Áz igázz, hogy ázz éllénfél kápussánákk kétt foggát is kirúgták, míg a lábdát hérúgták a káppubá!

Idült mafla: Én nem szevetem a footballt, úgyis eleget kell vügdalódnzi az embevnek az életben, amíg valamit élévhet. Inkább vívok és úszom az ávval. Minden okos embev így tesz. De máv jönnek ki a templomból, jevünk át a másik oldalva.

Kezdő mafla: Iggázzád vánn, nem szérréték itt a ssok máflá között löddörögni. Allons enfents!

Főispánok figyelmébe.

A már kinevezett és leendő méltóságos főispán uraknak tisztelettel ajánljuk figyelmébe njonnan létesült vállalatunkat, mely nagy hozagot van hivátva pótolni és amely kedvező fizetési feltételek mellett vállalja a méltóságos főispán urak ünneplés és akadálytalan beiktatását.

Az első magyar főispán-beiktató vállalat a székhelyére való megérkezése után páncél-kocsin szállítja a főispánt a megye székházára, ahol az ajtókra alkalmazott pecsétet önműködő gépezet távolítja el. A zárok kinyitását pedig néhány pillanat alatt elvégzi egy erre a célra kirendelt múlakatos, aki a *Papakosztá és Affendákisz-cégnél* végezte szaktanulmányait.

A beiktatásra külsőleg fényes díszmagyarnak látszó tűz-, víz-, golyó-, tinta- és tojásmentes ruhát bocsátunk rendelkezésre. Tudomással bírván arról, hogy a főispán urakat különösen a tojásokkal való elárasztás érinti kellemetlenül, mesterlövőket rendelünk ki, akik az elhajított tojást röptében lövik le, még mielőtt a főispánt érhetné.

Tarifa szerint való árban gondoskodunk karzati közönségről, mely az általános titkos választójogot élteti, nemkülömben rendelkezésre bocsátunk művészi kivitelű törvényhatósági automatákat, melyek egyrészt lehetlenné teszik, hogy a főispán személyéhez közel lehessen fénni, másrészt pedig viharosan hangoztatják a bennük elhelyezett grammofon segítségével:

— Éljen a főispán! Éljen a kormány!

Ez automaták révén tehát minden körülmény közt vannak jelenlevők, akik előtt a főispán leteheti az esküt.

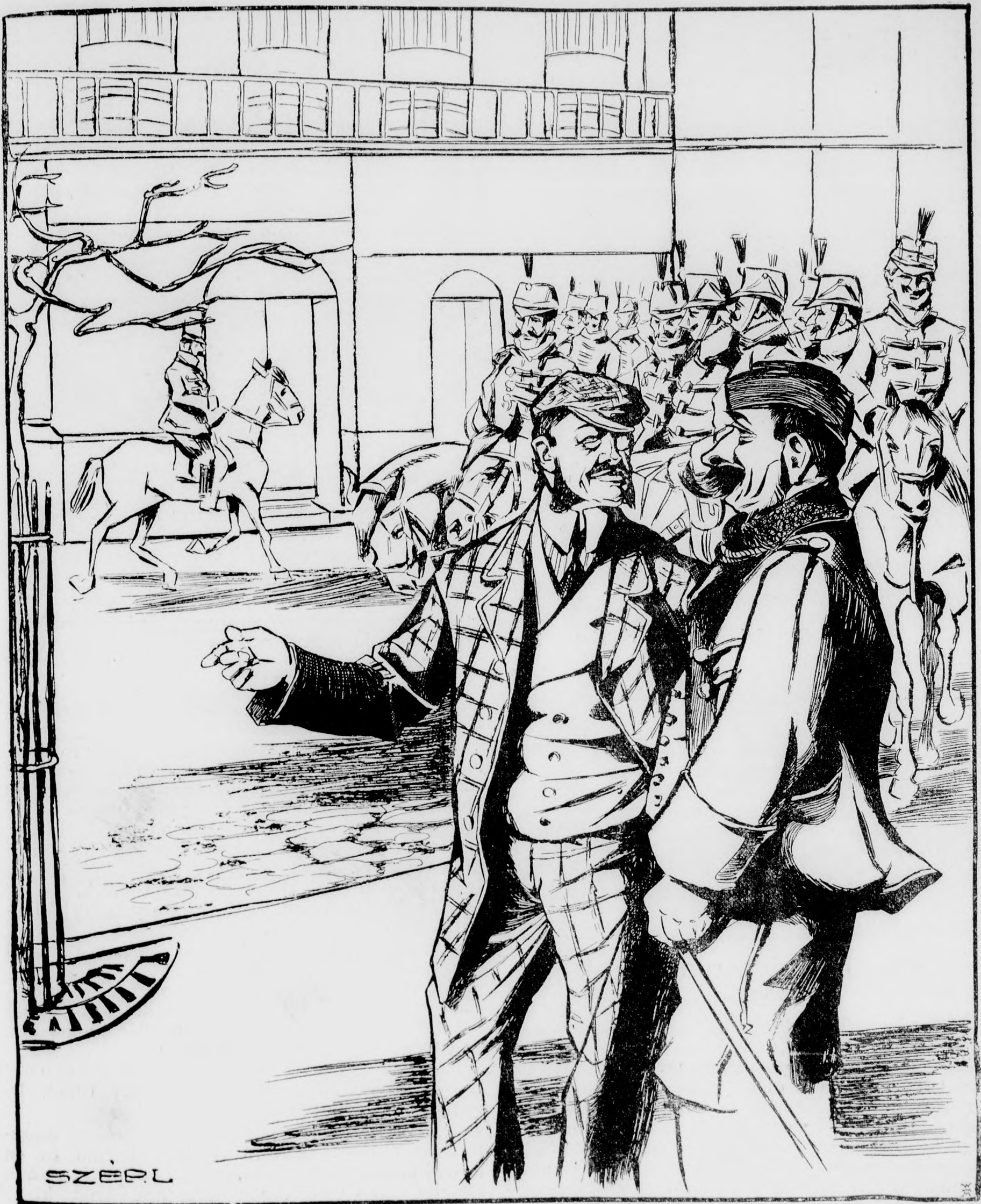
Rendelkezésre bocsátunk azonkívül jegyzőkönyv-vezetőt, jegyzőkönyv-hitelesítő, orvost, kézi gyógyszerterát és betegszállító-kocsit, de kifejezetten megjegyezzük, hogy a főispán uraknak baleset ellen való biztosítására már nem vállalkozunk.

Képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

Kiváló tisztelettel

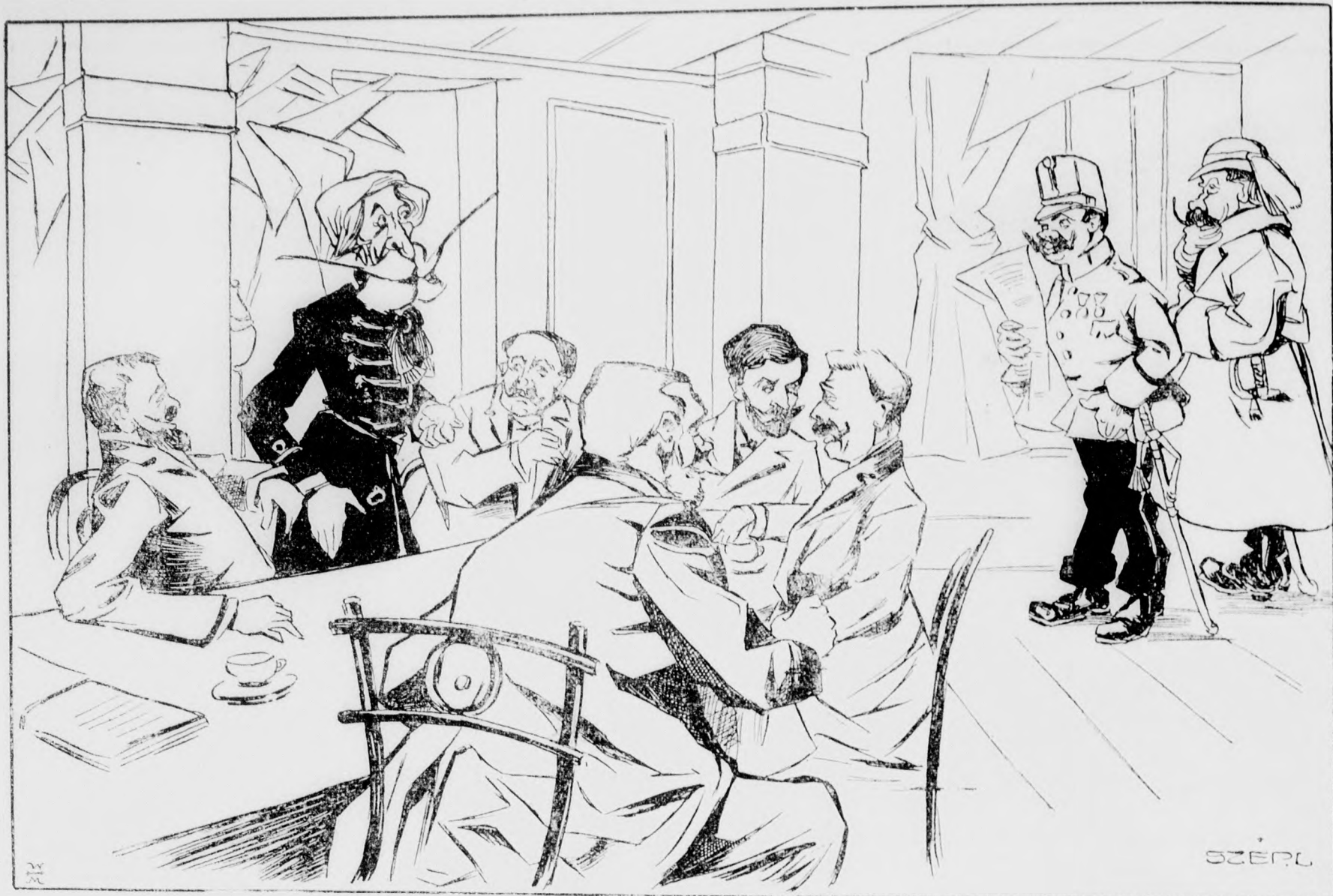
Első magyar főispán-beiktató vállalat.

Az idegenforgalomban

Mr. Rostbeef (a vármegyeháza előtt): Mi van itt, barátom?
Estók bá: Itt rőnd van.

Az utasítás

Rendőrkapitány: Utasításom van, hogy az összejövetelt feloszlassam.

Vasárnapi mulatságok

— A sétakocsikázás —

Berger (mustrálja a standon az egyfogatu kocsikat): Nekem pedig az a szürke jobban tetszik, mert a fejének bizonyos nemes tartása van és az első két lába nem is olyan görbe.

Kis Berger: Te még nem értesz a lovakhoz, papa, mert téged elfogulttá tesz az egyenes nyak és a görbe láb. A lovat nem lehet akkor megítélni, ha áll, hanem amikor megindul, coco átmegegy a trappba és hüphüp elvágtat. Ez a pej például sokkal neme-
sebb állat, mint ott az nyálkás tüdejű szürke. Aki már annyit veszített a lóversenyen, mint én . . .

Bergerné: Nekem már mindegy, akármelyik kocsiba ülünk, csak ülünk be valamelyikbe, papa,

mert ha a Spitzné látná, mennyit válogatunk a lovak közt, megpukkadna nevében.

Legkisebb Berger: Hát aztán, a Spitzné pukkadjon meg. Akár a nevében. Elvégre az ember nem bízza magát és a családját akármilyen gebére. De viszont, ha már mind gebe és mi nem tudunk rajtuk megegyezni, mi négyen Bergerek odaállunk egy-egy ló mellé s azt fogjuk meg, amelyik ló előbb hunyorít a szemével.

Kisebb Berger: De az én lovam alszik.

Legkisebb Berger: Kiálts rá, hogy abrak! Mindjárt fölébred a szegény.

Kis Berger: Az én lovam meg vak a bal szemére.

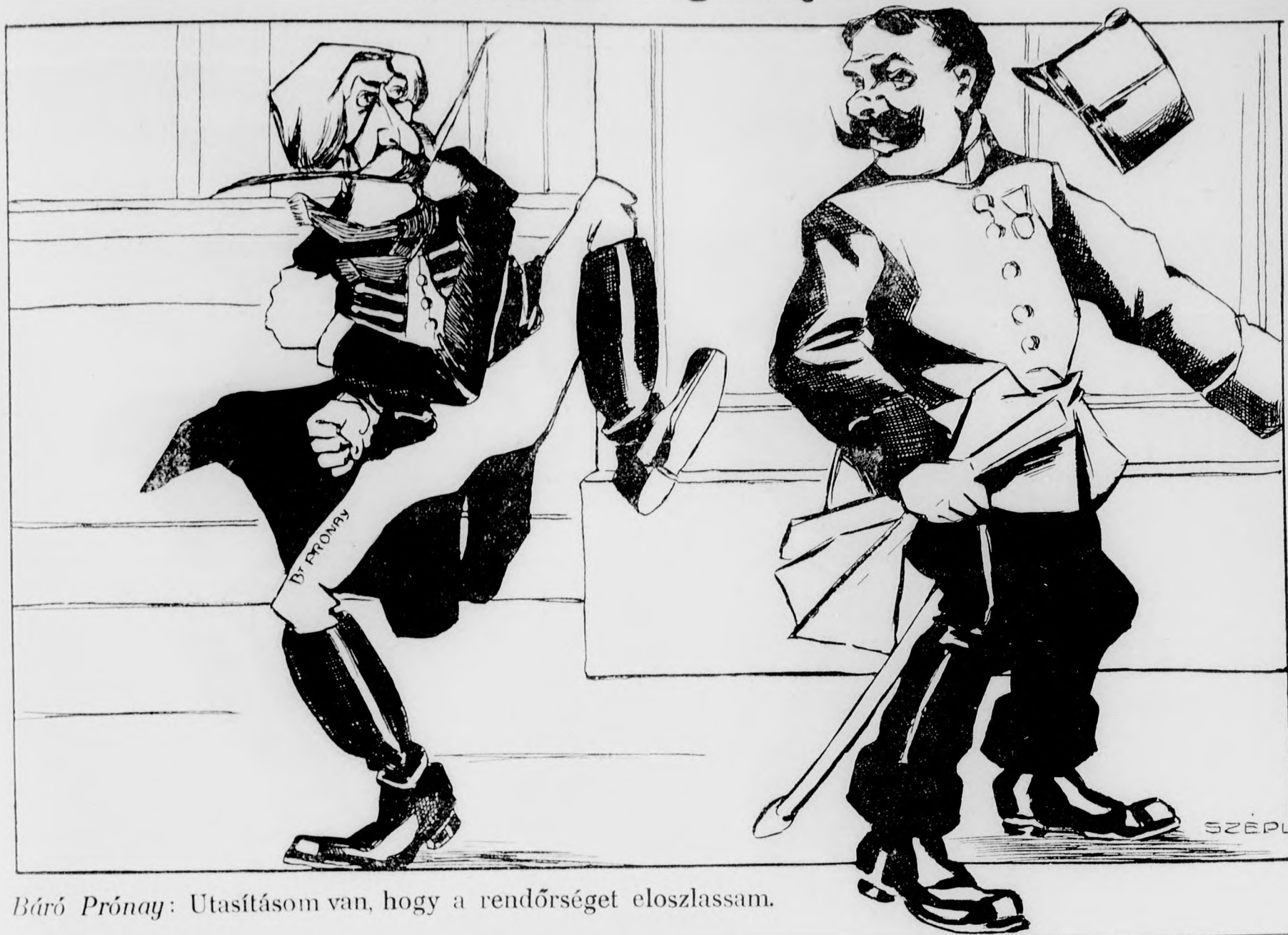
Legkisebb Berger: Menj át arra az oldalára, ahol van szeme. Tehát párok felállni. (Belevágja kalapját a ló pofájába) Az enyém már hunyorított, az enyém már hunyorított!

Berger (a kocsishoz): Elbír bennünket ez a ló?

A kocsis: Sárkány ez uram, úgy röpül, ha megkenik — a kocsi kerekeit.

Berger: Ül be mama a szélire, nehogy összetörd a félselyem suhogó ruhádat. Bernát és én melléd ülünk, a Lipótka és Tuhutumka pedig velünk szembe a kisülésre. Csak vigyázzatok, hogy ki ne repüljete. Maga kocsis hajtson a nagykörúton, az Andrássy-úton, az Aradi-utcába és végig . . . hol lakik a Spitz . . . igen a Dohány-utca 22. szám, II. emelet előtt. S aztán szépen, lassan hajtson.

Az utasítás végrehajtása

Báró Prónay: Utasításom van, hogy a rendőrséget eloszlassam.

Kocsis (nagy nógatás után): Kérem, a ló nem akar megindulni. Csak megindulni, ez nála fő, aztán már: megy. Száguld és röpül, mint a sárkány.

Legkisebb Berger. (Leugrik a kocsirol): Akkor mért hunyorított a mafla? Nem lett volna szabad hunyorítania se! Próbálja meg így. (A kocsi megindul, Tuhutum beleugrik, a kocsi megáll.) A ragyogóját! (Megint leugrik. A kocsi áll). No, gyű, hiszen már leugrottam.

A kocsis: Fog ez mindjárt menni, csak meg kell csiklandoznom. (Ráhúz.) Az apádat?

Kis Berger (megvetéssel): Volt is ennek nemzetsége vagy családfája! Még egyszer csiklandja meg.

Mind (ujjonganak): Megyünk, megyünk...

Berger: A nagy köruton valamivel sebesebben hajtson barátom, hiszen így gyalog is oda értünk volna. (A kocsi megáll.) Hajtson akárhogy, — hát már nem is szólhat az ember.

A kocsis: Nagy baj van, nagyságos úr.

Bergerné: Dugd ki a fejedet Berger, mert mindjárt elájulok. Tuhutum csendesen ülj.

Berger (kidugja a fejét): Tüntetők közé keveredtünk, kocsis forduljon vissza, forduljon vissza! (A kocsis visszafordul.)

Berger: (megint kidugja a fejét.) Itt is tüntetők, forduljon vissza, forduljon vissza!! (Forognak.)

Legkisebb Berger: Ez ringlispil.

Berger: Te, most itt ne humorizálj, mert mindjárt kapsz egyet. Ki kell szállnom, hogy szétnézzek.

(Óvatosan kiszáll, valaki hátbavágja, hirtelen visszabujik.) Das war e stüp! (Köhög).

Bergerné: Huzzátok be a fejeteket a nyakatokba és megse moccanjatok. (Néhány kő esik a kocsi tetejére.) Itt van a végítélet! (Halotti csend, csak a kövek dorömbölnek fölöttük.)

Berger: Hol van ilyenkor a rendőrség?

Bergerné: Most ne beszélj papa, mert még észre vesznek... (Halotti csend.)

(Odakint füttyülés, abcugolás, vad lárma. A rendőrség attakot intéz és elszáguld a Bergerék kocsija mellett. Erre a jámbor fakó a rendőrlovak után iramodik.)

Berger (a kocsishoz remegve): Állítsa meg, állítsa meg, hiszen a halál torkába rohanunk.

Legkisebb Berger (diadallal): Még se hunyorítok hiába! (Száguldanak.)

Berger (a kocsishoz): Állítsa meg a kutyafáját, csak nem törjük ki a nyakunkat a maga lováért.

A kocsis (röpköd a bakon): Kimustrált rendőr-ló ez, kérem, nem lehet ezt most megállítani.

Bergerné: Csak jó huzzátok be a fejeteket. (Nagyot zökken.) Itt van a krach! (Még egyet zökken.) A világ vége! (A kocsi hirtelen megáll.)

Berger: A fejem, a fejem. Most aztán ugorjunk ki. (Fölrántják az ajtót, Berger gyorsan fizet és ész nélkül menekülnek a szomszéd utcába.)

Bergerné: Legalább a dohány-utcai Spitzék előtt vágattunk volna el.

PÁL HÚGÓ
cs/z

- Képzelve, szegény uram agylágyulásba esett.
- Bizonyára régi lappangó betegsége ez, mely most az agyára vándorolt.
- Remélem, meglátogatja?
- Mindenesetre. Mikor nem lesz otthon?

Zsúrmédi csevegései

... Segítség, segítség! Üldöz a rendőség. Hadd bujok a háta mögé Pádi öcsém. Nini, hiszen még nem is üdvözöltem a tisztelt társaságot . . . hjah! Rudnayéktól nem lehet finomságot tanulni!

... A kalandomra kíváncsiak? Mama kivételesen megengedte, hogy Toncsival, a komornával, jöjjenek. A mint a Rökk-Szilárd utcán átvágunk, óriási ribilliót pillantunk meg: egy épülő házról téglákat dobálnak le, a rendőrök pedig föllövöldöznek a tótokra. Mi ijedten megállunk az utca közepén, mire egy rezes orrú rendőr hozzám lép, megcsípi az arcomat és borizú hangon nyájaskodja:

— Sohse féljön, babám! Az szép kis nacscságáknak szabad démontstrázsálni . . .

... Huh, be elfutottam. Nem is megyek máskor azzal a nyelvess Toncsival az utcára. Képzeld csak Masikám, elkezdett azzal a részeg rendőrrel feleselni:

— Hallja, András bácsi — mondta csipőre tett kézzel — most vót a nevenapja . . . tudja mit szokás az ilyen embernek a nevenapjára kívánni? Azt kívánom annak a Lauszberg főttispánnak is, meg a Pályavicénének is . . .

... A többit már nem hallottam, mert ott hagytam a szerencsétlent. Phüh, beh dobog a szívem! Azt mondja Blikus, hogy nem az ijedtségtől? Schmarrn! Mint a Fejérváry tata mondja. Ki gondol ilyen időben szerelemre? — mit gondolsz, Pipi? — Mikor még én is politizálok!

... Minden gondolatom a megyék körül forog! A pesti derék hajduk megkedveltették velem Hajdút, a honvédmíniszter miatt haragszom Biharra, Zaláért mindig rajongtam; (kitalálta Gyuszi, a maga druszajáért!) nagy tisztelettel nézek Kolosra . . . a primási palota felé! Korpona hazafias megyéjével kiáltom: »Quelle honte!« És németül teszem hozzá: »Die Polizei ist Barsch!« A híres komáromi köszoborral fűgét mutatok Kubinyinak, mondva: »Kommorgen!« Szeretném a sok hazaárulót elabaujgatni; bejárnám Tolnát, Baranyát, Ungárt, Bergert, ámbár azt hiszem, hogy most az egész ország, épen úgy mint Budapest is — Sáros. Mondják, hogy a kormány barátai a kis és nagy jassz-ok, ha nem is a jászok, némely kis és nagy Kohnok . . . De nem a Kunok; az ország ötödik kerekében sok a kü-küllő; sok modern festővel én is imádom Saint-plein-ait . . . (jól sejtí Turi, hogy ez alatt Zemplén értendő!) Kérjen meg Zsenkó szépen . . . szebben . . . s Szeben is eszembe jut (ah, hiszen ott magyarosít Vértessy Gyula, a poétanfelügyelő!)

... Sűgjon Rafika! cserben hagy a geográfika . . . egy szóval Adriától a Kárpátokig mindenfelé kiterjed a figyelmem és a mikor mindenfelé Heves dominál, azt kívánom, hogy Békés legyen a megoldás!

... Jaj, beh kiszáradt a torkom. Ide azzal a teáva Baba. Sok rumot, öt darab kockát, és abból a habból ott ni. Hát a szendvics hol van, te szendvics királyné? Merci mon ange! Nem hiába mondják a zsúrhiénák, hogy nálatok van a legjobb koszt.

... Mit szóltok Réjanehoz? Pardon! Elfelejtettem, hogy a Passerelle-ről nem illik beszélni. De azt csak megengedi Feri koma, hogy ha a kontrára rekontrát mondanak, a Jane-ra is lehet Rejane-t mondani. (Igaza van Ali basa: bárcsak lehetne a jeune-ből rejeune t fiatalítani!)

... A színházaknak most kezdődnek az aran-, sőt az arany-juezi napjai: A Nemzetiben Aranyember, a Vigban Aranyhid és Aranypatkó, az Operában Arányi (érzem, hogy rossz . . . nem Arányi, hanem az analógia!), a Magyarban az aranyos csöppség, és a Népbén most indul meg Vidor örömére a vie d'or . . . az aranyos élet!

... Nézze csak Dedi, mennyien jönnek . . . hallatlan rummli, mint Mikulás előtt a cukros boltban . . . Virgácsot maguknak, csunya gyerekek! Virágod neked kis Baba . . . nekem pedig utilaput a talpam alá, máris kámforodom . . . pá!

Kristó, a nagy fúró

Sokszor forgott a vármegye
Veszedelmes tűzben,
Az alkotmányt, az ősi just
Megőrizte szűzen.

Nem parancsol a vármegyén
Többé szolgabíró,
Kristó az úr: a kezében
Tolvajkulcs meg fúró.

Vármegyével vívott harcban
Ez a fegyver már ma —
Az a kérdés: nem törík-e
Bele a szerszáma?

Ehrlich Gé Gusztáv a helyzetről.

Schlesinger, koppirozzon eztet a levél!

Nu hát fogjon már és ne legyen olyan izgatott! Maga mindig olyan izgatott van, mintha lenne egy főgespann, aki elmegy az installációba.

Ámbár akkor sem nem kellene lenni izgatott. Ha engemet neveznének ki, amit nem akarok, mert most én is vagyok egy tag a koaliciótól, az enyém baráttal, a Morzsányi Karcsival, majd mutatnék meg!

Lármáznak, csinálnak skandált? Hát csinálnak! Alios iam venti vices! A fődolog megvan az, hogy az ember nem megijedje magát.

Tojás? Hát dobáljanak tojásokokat! Tintatartó? Hát dobáljanak tintatartókat! Legföljebb odaad az ember a ruháját a flekenpucérhez port festos és a legjobb, ha más valakitől kér kölcsön egy diszmagyar galaancugot, hogy nem az övét piszkoljanak be.

Én csak aztat az egyet nem értek, minek akarnak azok a főgespannok, hogy mikor letesznek az esküt, jelen legyen egy közönséget is. Úgy szeretnek talán, ha van aki csinálja a — wie heisst man das nur? — zavargásost és az ajtóhoz állít az összes möbliket barikádnak? Ha engemet neveznének ki, amit nem akarok, mert most vagyok egy tag a koaliciótól, akkor a legnagyobb öröm lenne nekem, ha a közgyűlő terembe sem nem jönne be egy ember, mert akkor legalább lehet letenni nyugalomba az esküt.

Hát kinek tesz le a főgespann az eskű? A bizottságnak, vagy az Istennek? Ugy-e, az Istennek tesz le? Nu, hát az Isten ott van és akkor nem kell bizottság!

Még okosabb pedig, ha adnak minden bizott-

sági tagnak egy pénzt kölcsön, vesznek tőle egy váltó és aztán megfenyegetnek, hogy bepörölnek ötet, ha turbulálást eszközöl. Genau így csináltam én mindig a hetedik kerülettől a választókkal és maga nagyon jól tudja Schlesinger, hogy mindig az történte, amit én akarok. Probatos est!

Maga arra kíváncsi Schlesinger, hogy ez meddig tartja még magát? Mbah, én nem vagyok profét, de aztat az egyet mondhatok magának, hogy a legokosabb, ha az ember per abszolút nem foglalkoz politikával.

Én is foglalkoztam vele harminc éveken, egy egész emberöltözetten át és mire vittem, mi van nekem tőle? Az, hogy most vagyok a kolációnban. Kérdek én magát, hogy föl lehet eztet váltani?

Unter uns gesagt, sokkal jobban szeretnék lenni egy tag a haladóparttól és ha nem néznék aztat, hogy mindjárt ráfognak az emberre, hogy üzletet csinál a hazájával, azonnal mennék a Hungáriába, tárogatni a kormány.

Mert már úgy megszoktam, hogy támogatok minden kormány, hogy valami hiányozza nekem, mióta vagyok egy koalición-ember. Én tudnék adni a Baron Fejérvárynak egy tanácsot, hogyan bontakozzon ki a szituációkból. Három szóval:

— Pénz, pénz, pénz!

Mert jegyezzen meg Schlesinger, hogy pénz kormányoz a világot.

És jegyezzen meg magának az enyém jelmondás is:

— Ehrlich währt am längsten!

Recept szerint.

Az orvos: És recept szerint adta be az urának az altató orvosságot?

Az asszony: Minden két órában egy kis kanállal, orvos úr. Hogy kellett ráznom, hogy felébrezzem.

Vendéglőben.

Vendég: Hiszen a maga kosztja most még rosszabb, mint a nyáron volt.

Vendéglős: Lehetetlen.

Komáromi avatás előtt.

— Nézz csak ki, kis fiam, mi ez a nagy túlkölés? Ilyen későn hajtják csak ki a disznókat?

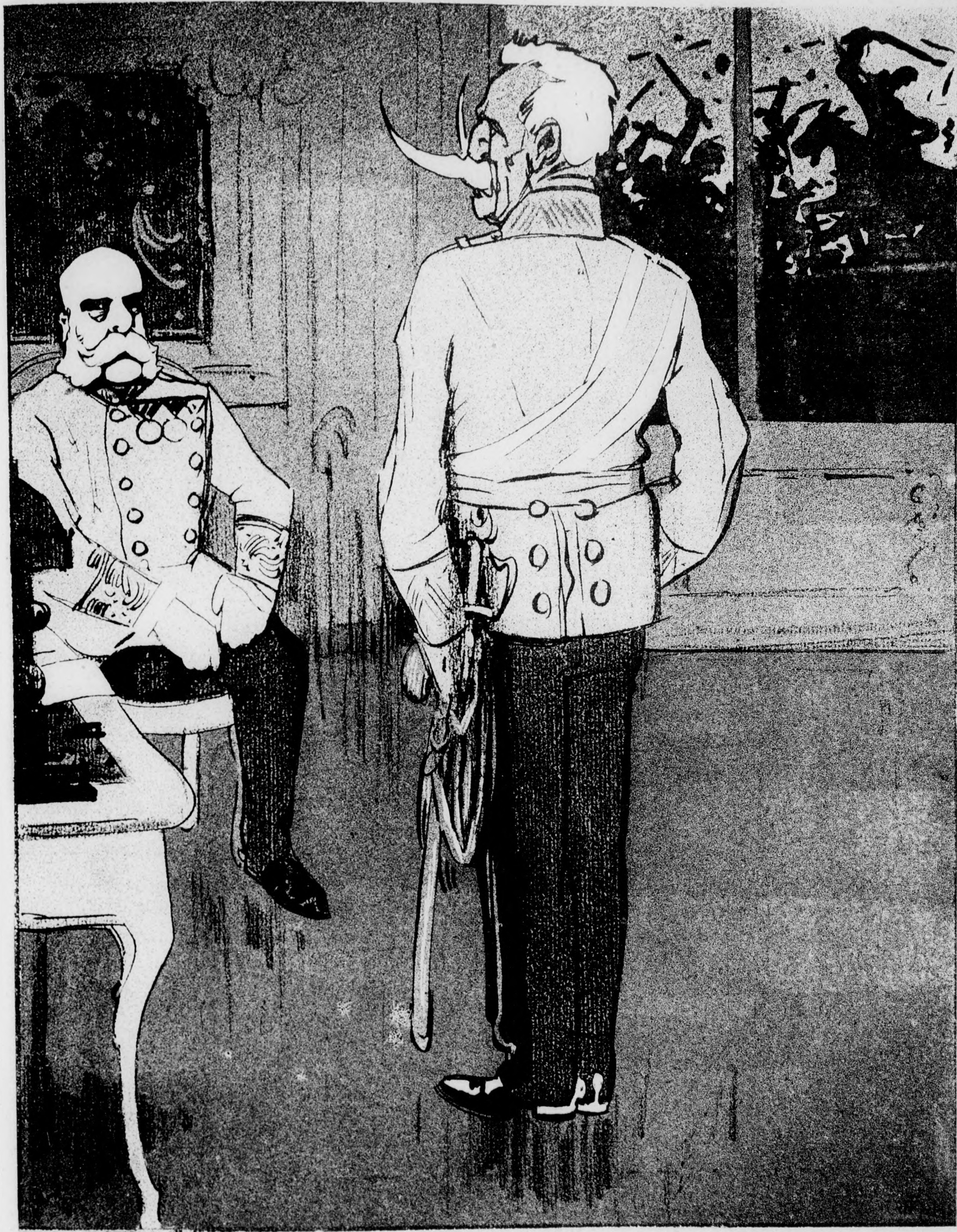
— Dehogy, apám, az új főispán urat fogadja a város.

Az utolsó pont

Goluchovszky: Bisher Alles sehr schön, meine Herren, nun aber jetzt — zahlen.
Fejérváry! Schmarn!

Boldogország

Fejérváry (hajlongva) : Majestät, melde gehorsamst, die Ordnung ist hergestellt.

Linc rajza.

Adósságrendezés.

— Az új főispánok figyelmébe. —

A főispán (csendőrszuronyok és rendőr-kardok védelme alatt bevonúl a megyeházára. Az első ember, akivel találkozik az aljegyző. Bemutatkozik): ökörvári Engedjhegyi Rudolf gróf vagyok!

Az aljegyző: Bánom is én!

A főispán: A vármegye ujonnan kinevezett főispánja.

Az aljegyző: Úgy éljen a feje!

A főispán: Itt van a miniszteri rendelet.

Az aljegyző: Fütyülök rá!

A főispán: A miniszterre, vagy a rendeletre?

Az aljegyző: A miniszteri rendeletre és önre, kedves gróf!

A főispán: Kérem, kérem! . . . Kérem, legyen olyan szives és vezessen az alispánhoz.

Az aljegyző: Nem vagyok én Bali, a mostani Kozarek és az alispán nem akasztófa! Alász'szolgája!

A főispán: Hej! Pszt! Aljegyző úr! Még egy szóra csak.

Az aljegyző: No, má' meg mi a szösz . . .

A főispán: Kedves aljegyző úr, legalább legyen olyan kegyes és mutassa meg, hogy hol van az alispán úr szobája.

Az aljegyző: Abból nem abrakol! De ott jön a főszolgabíró. Ha neki tetszik, ő megmutathatja. Alássz!

A főispán: (kicsiny, fekete-sárga kézi könyvbe jegyez) Hét darab első rendű gorombaság a 1000 korona. Összesen: 7000 korona. (Rendezem az adósságaimat . . . (Fenn.) Kérem édes főszolgabíró úr . . .

A főszolgabíró: Mi az?

A főispán: (bemutatkozik) ökörvári Engedjhegyi R . . .

A főszolgabíró: Elég, elég! Ismerlek szép maszk!

A főispán: Igen!? Akkor legyen olyan kegyes és mutassa meg az alispán úr szobáját.

A főszolgabíró (lovagló ostorával megcsiklandozza a főispán úr orrcimpáját): Szentem, de ostoba.

A főispán (tüszent.)

A főszolgabíró: Ha nem mutatta meg az aljegyző, nem mutatja meg a szolgabíró sem. És különben sem mutatnám meg önnek! Érti kérem: önnek! Háromszor aláhuzva! Alássz'.

A főispán (a fekete-sárga könyvecskébe): Három másodrendű gorombaság a 500 k. összesen: 1500 korona. Egy elsőrendű gorombaság 1000 k. és egy súlyos testi sértéssel járó háromszor aláhúzott gorombaság 5000 korona. Összesen: 8000 korona. (Megragadja a mellé elrohanó várnagyot.) Kérem kedves izé . . .

A várnagy: Izé, majd mit mondtam, én várnagy vagyok!

A főispán: Bocsánat várnagy ur! . . .

A várnagy: No, dűnynyögje már ki!

A főispán (bemutatkozik): ökörvári Engedjhe . . .

A várnagy: A dologra, a dologra!

A főispán: Kérem aranyos várnagy úr, legyen olyan szives és mutassa meg az alispán úr szobáját.

A várnagy: Hát még mi az ördögöt nem? Ha nem mutatta meg az aljegyző és nem mutatta meg a főszolgabíró, nem mutatja meg a várnagy sem, ha mindjárt hopsz polkát is jár az úr a feje tetején!

A főispán (jegyez): Három elsőrendű gorombaság, összesen 3000 korona. Egy másodrendű gorombaság, összesen 3500 korona, fogy már az adósság. (Messze meglát egy közigazgatási gyakornokat. Nosza, rajta! Utána veti magát és az állítólagos lelke szakadtából kiállt utána): Uram! Uram! Drága uram!

A közig. gyak.: Ne ordítson úgy, nem vagyok süket!

A főispán: Pardon, de . . .

A közig. gyak.: Semmi pardon és semmi de. Mit akar?

A főispán (bemutatkozik): Ökörvári Eng . . .

A közig. gyak.: Mesélje a Stróh Kóbinak!

A főispán: Becs. szav.!

A közig. gyak.: Most az egyszer elhiszem. Én meg: Lázár Ferdinánd!

A főispán: Ah, igazán nagyon kedves. Köszönöm, köszönöm! (meg akarja szorítani a kezét.)

A közig. gyak. (hátra huzza.) Igazán nagyon kedves. Köszönöm, köszönöm!

A főispán: Csak arra akartam megkérni, hogy legyen olyan jó és mutassa meg nekem az alispán úr szobáját!

A közig. gyak.: Megmutatta az aljegyző? Nem! Hát a főszolgabíró? Nem! Talán a várnagy? Az sem! Hát akkor micsoda szemtelenség föltételezni rólam, hogy én a főlebbvalóim ellen fogok cselekedni!

A főispán: De hát én is a felebbvalója vagyok!

A közig. gyak.: Igen ön főlebb való! (Kezével kört ír le a nyaka körül.) Alász'szolgája!

A főispán: Szentelen! (Jegyez.) Hat első: endű gorombaság, összesen 6000 korona, levonva egy elsőrendű gorombaság az én részemről, összesen tehát csak 5000 korona. (Lemegy a földszintre és megszólít egy hajdút): Hallod-e ecsém, hol van az alispán szobája?

A hajdú: Először is, az nem alispán, hanem alispán úr! Másodszor pedig, mit gondol az úr, kivel beszél?

A főispán: Ha jól tudom, a megyei hajdúval.

A hajdú: No, hát akkor! . . . Fel is út, le is út. Alász'szolgája!

A főispán (felfortyanva): Fickó! Tudod-e kivel beszélsz?

A hajdú: Én senkivel, az úr beszél velem!

A főispán: No, hát tudd meg: én ökörvár, . . .

A hajdú: Bánja a tüzes Istennyila! (Él.)

A főispán (jegyez): Négy elsőrendű gorombaság 4000 korona, levonva ezer korona = 3000 k. (Amikor meglátja, hogy már senki sincs körülötte, nyugodtan megy az alispán szobájába, ahol már együtt vannak mindnyájan, akik előbb sértegették. Belép.): Engedjék meg uraim, hogy bemutassam magam: én ökörvár . . .

Mind (kórusban): Tudjuk! Tudjuk!

A főispán: Tehát . . .

Mind: Tehát, alász'szolgája! (Kituszkojják a szobából.)

A főispán (mialatt magában súlyos testi sértésért 5000 koronát számít fel, rémülten menekül a szomszédos szobába, ahol a divány alá rejtőzik. Azalatt a rend- és csendőrség nekiesik a vármegyeházán belül lévőeknek. Őrült kavarodás és zenebona. A főispáni hivatalt feltörik és a főispánt a divánnyal együtt a szobába hurcolják. Ott, miután mind a kétszáz rendőr és csendőr megesküszik, hogy a főispánnak még a hajszála sem fog meggörbülni, előbúvik a divány alól, de csak azért, hogy a következő pillanatban visszavonhatatlanul ismét a divány alá másszék. Hiába éneklük neki, hogy »Kati gyere ki«, hiába, hogy »Csiga-biga gyere ki«, a főispán úr nem jön ki. Csak késő éjjel meri elhagyni a megyeházát. Az arra járók meggyomrozzák, megboxolják, leütik a monokliját, leverik a kalapját, beverik a fejét. Felricskásszák, arcon köpik, lerúgják, felrúgják, összerúgják, visszarúgják és össze-vissza rúgják. Mindezek után pedig a főispán nyugodtan hajt fel a várba, a miniszterhez. A kocsiban, miután még 50,000 koronát számított fel súlyos testi sértésekért, egy öngyártotta nótára gyújt, melynek csak a refrainjét sikerült ellesni:

Isten veled szép potyázás

És hozom!

Megfzetem, mind mivel csak

Tartozom!

A kocsiból, amikor kiszáll, egy budai kutya megugatja.)

A főispán (jegyez): Elsőrendű gorombaság 1000 korona.

Zapletál Nepo Muki karriérje.

— Betörők kerestetnek. —

. . . Három nap előtt még az Isten csillagos ege alatt háltam a Városligetben a 275-ik számú padon, amely nappal szék, éjjel ágy. Gyönyörű álmom volt, budai Goldbergeréknél voltam zsúron egyedül, amikor szabályszerű, hivatalos lépések zaja fölvert az álmomból, pedig éppen a zsúrú kirakott ékszeresek között válogattam. Hirtelen magamra kaptam a pad alá állított cipőmet és vesd el magad a ködbe; hiába kiabált a rend őre, hogy megálljak, úgy se lesz semmi bántódásom. Ezt mondta ő öt év előtt is, mégis három esztendővel terhelt meg engem a bíróság. De amint rohanok, már amilyen szerencsém van, egyenest beleszedültem egy másik mihaszna karjaiba, aki szörnyen megijedt és odavolt, hogy egy betörőbe beleütközött. Mindjárt feltűnt, hogy az urak nagyon finoman bánnak velem. Nem vágta fejbe, nem kötözték össze s amikor a kapitány elé állítottak, a kapitány úr önelégülten méregetett végig:

— Pompás uri formája van, ez mindjárt az első padba fog ülni,

— Ülni? meredtem rá ijedten.

— Pardon, helyet foglalni, felelte s azzal intett, engem egy szobába vezettek, ahol illatos fürdők várahoztak rám, egy borbély lekaszáta borostás államot, tiszta inget, gallért, selyemnyakkendőt kaptam és egy félig elviselt lakktopánt a főkapitány úrtól személyesen.

— Mióta becsülik így meg a kitiltott betörőket, kérdeztem meg az előttem hajlongó fogalmazót.

A fogalmazó úr kedvesen mosolygot, szivart tett a számba és egy nagy terembe vezetett, ahol igen sok úr hol állva, hol ülve diskurálgatott egymással.

Az egyik mellé odaálltam én is s épp az óráját akartam elemelni, amikor szembefordult velem:

— Hát Muki, ez a tolvajbecsület?

Csak akkor ismertem rá. A Waldi Flóris volt, Illaván ült 15 évet. A társa Lipótvárt tizet. Itt volt még Bruzsár a betörők királya, a Fehér sas, a Vén róka, a Görbe ujj, a rablógyilkos Hlupka, a körözött Sipirc és a szabadlábra helyezett Mefisztó. Csak eláll a szemem-szám, de nem volt sok időm csodálkozni. mert gummirádlis kocsik álltak elő, belejűk ültünk és sebes vágatással eliramodtunk. Csak a Megyeháza előtt állottunk meg.

Majd elájultunk, mikor néhány csendőr és rendőr kitessékelt, de ezek gyorsan odasúgták a fülünkbe, hogy az Istenért csak meg ne szökjünk! Nem lesz semmi bántódásunk.

Hát nem is lett. Betuszkoltak egy nagy terembe és ime: bizottsági tagok voltunk. De hát a főispán ur nem mert közénk jönni, ő tudja, miért s amikor már mindhiába vártuk, odajött hozzánk a főkapitány, megkért, hogy most csendesen vonuljunk vissza s egyelőre várakozó álláspontot foglaljunk el.

Ezt a várakozó álláspontot mi a főkapitányság helyiségeiben foglaljuk el. Igaz, hogy ki nem engednek, mert nem lehessen tudni, mikor lesz megint közgyűlés, de enni-inni van elég s eddigelé én például négy fogalmazónak és három kapitánynak nyertem el a pénzét és loptam el az aranyóráját. De hát hozzánk se mernek nyulni.

Igazán nincs rajta mit csodálkozni, ha minden betörőtolvaj, csirkefogó és csibész lelkesülten kiáltja hát:

— Éljen az új főispán ur!

A nyomás.

Abdul Hamid szultán (a fogadótermében ül és a legnagyobb lelki nyugalommal szívja csibukját.)

A főudvarmester (belép és földre borul előtte): Hatalmas Ur! Báró Kalicka, az a nagykövet, — a nagy Allah haragja sújtson a hitetlen kutyára! — vár kint.

A szultán: Mi kint akar az az utálatos gyaur?

A főudvarmester: Minden áron fényes ábrázatot elé akar jutni. Sőt úgy látom, dühöngeni is van bátorsága.

A szultán: Az ilyen embereknek mindég dühöseknél kell lenniök. Abból élnek. Sohase mérjen Allah nagyobb csapást reám, mint a nagykövetek haragját! Bocsásd be.

A főudvarmester (kihátrál).

Báró Kalicka a nagykövet (egy idő múlva belép és mélyen bókol).

A szultán (csibukját ki sem véve a szájából): Ah, ily korán ily szerencse. Éppen most végeztem reggeli imádságomat és kértem Allah-t, hogy növeszsze nagyra a szakáladat.

A nagykövet: Mély hódolattal köszönöm Felsőged kiváló kegyét. Én ugyan borotválkozni szoktam és Allah akkor volna igazán kegyes hozzám, ha Felsőgednek intene, hogy tartsa meg azt az ígéretét, amelyet Sire nékem tett.

A szultán (csodálkozva): Milyen ígéretet, kedves Kalicka?

A nagykövet: Éppen most kaptam a hirt, hogy a fényes porta nem akarja a hatalmak követelését teljesíteni. Kegyeskedjék Felsőged meggondolni, hogy ez ellenkezik megbeszélésünkkel.

A szultán (igen ártatlanul): Hogy-hogy, kedves Kalicka?

A nagykövet (nagyon határozottan, miközben egyik kezével egy óriási nemzetközi hajóhadra, a másikkra még óriásibb szuronyerdőre támaszkodik. Hajóhad és szuronyerdő láthatatlanok): Kegyeskedjék Felsőged legkegyelmesebben visszaemlékezni. Az én miniszteremnek mindenáron reformokra van szüksége. Bizonyára nagyon sürgős ez neki, hiszen ő még abból él. Beszélnek ugyan odahaza is holmi magyar vezényszóráról; önálló vámterületről, általános és titkos szavazati jogról, de hát ezek olyan reformok, amelyek nem valók az én miniszteremnek, mert ezektől ő elpusztul. A mi diplomáciánk a törökországi reformokon lovagol. Ez sokkal fontosabb neki, mint azoknak a nyughatatlan magyaroknak fészkelődése. És sikerült neki az én kollégáimnak minisztereit is beugratni. Ezért jöttem én akkor Felsőged fényes ábrázata elé, hogy ezeket a kívánságokat legmagasabb tudomására adjam.

Mint hogy pedig Felsőgednek nem volt módjában azokat rögtön teljesíteni, legkegyelmesebben úgy kegyeskedett határozni, hogy Felsőgedre *nyomás* gyakoroltassék. »Egyetlen lépést sem — *nyomás* nélkül« — így fejezte ki magát Sire és egy flotta-demonstrációt kegyeskedett javaslatba hozni, mert — ugymond — legalább valami érdekes látványosságban is lesz része. Mi pedig *nyomunk* és flotta-demonstrálunk és Felsőged nem enged. Igen kínos helyzetbe sodort engem; a miniszterem pedig kétségbe van esve.

A szultán (nyugodtan csibukozva hallgatta mindezt és a láthatatlan hajóhadat és szuronyerdőt nem látva szól): Nagyon sajnálom, nem engedhetek.

A nagykövet: Felsőged, az nem lehet, mit csináljunk akkor mi a hajókkal?

A szultán (kezd türelmetlen lenni): Kedves Kalicka, ön, úgy látszik, nem értett meg engem. Hát ezt nevezi ön flottademonstrációnak? Ezzel akar ön ráijeszteni három világrészben élő alattvalóimra? Hát ezt rendeltem meg a magam megfélemlítésére, hát ez legyen az a látványosság? Igazán nevetséges, kedves Kalicka.

A nagykövet (nagyon bután néz a nagy próféta utódjára és ez nem esik nehezére).

A szultán: Csodálkozok kedves Kalicka? Én *nyomást* rendeltem meg, valóságos tüntetéshez adtam a beleegyezésemet, olyanhoz, aminőket Budapesten Rudnay elvtárs rendez. Az ilyen komédiákat kikérem magamnak. Egy pár bárkának sétahajózását flottademonstrációnak nevezi ön. Kérdezze csak meg Izrael népét . . . azaz Izrael elvtársat, a Jakabok vezérét, az majd megmondja, hogy mi az a demonstráció. Egy pár város fölgyújtása, a lakosság kirablása: ez már valami. Akkor majd elhiszik alattvalóim, hogy a civilizált Európa ügyel rám és azt mondták volna: »Milyen hatalmas a nagyúr, hogy ilyen veszedelmet egyetlen szavával eltud háritani«.

A nagykövet (kezdi érteni a dolgokat).

A szultán: Egy kis *nyomást*, kedves Kalicka, egy kis *nyomást* — és a reformok megszületnek.

A nagykövet (mély meggyőződéssel): *Nyomni* fogunk!

A szultán: De aztán tisztességesen, kedves Kalicka, nagyon tisztességesen!

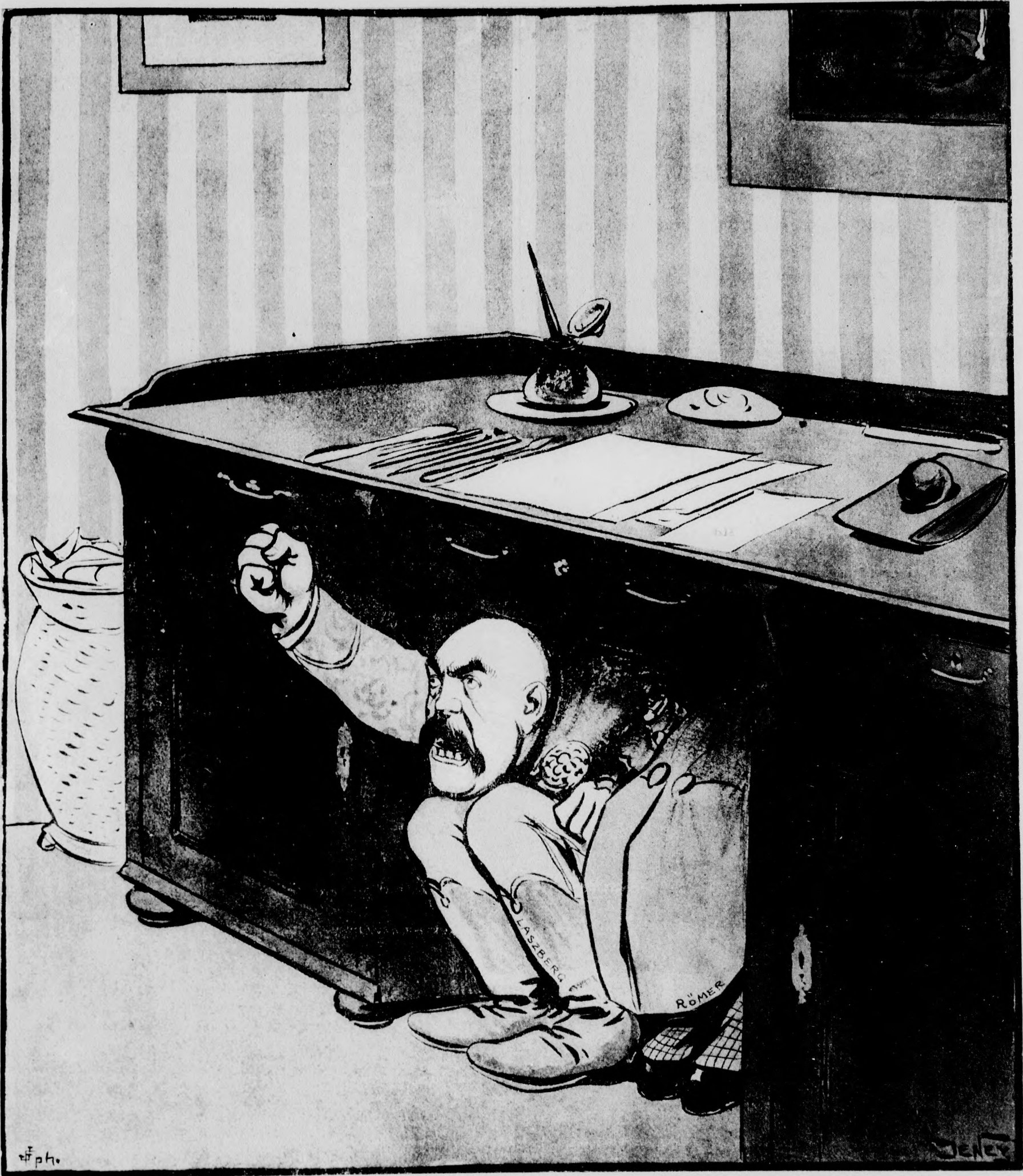
A nagykövet (hódolatteljes meghajlással el).

A szultán (elgondolkodva): Ha még én *nyomni* tudnék . . .

Ki az úr a háznál?

— A pestvármegyei közgyűlés után. —

Laszberg gróf: Ugy-e megmutattam nektek, rebellis koalíciósok, hogy mégis csak mi rendelkezünk a vármegyén? Látjátok most már, hogy ki az úr a háznál?

Borsós Kis Bálint uram a helyzetről.

Betértünk tegnapelőtt Szilágyi Bálint komámurammal Törőhő, mer hogy fain itala van. Hiszen van nekem otthol több is, különb is, de tudja a fene, jobban esik az ital, ha kocsmába kiparancsolja az ember. Bálint koma takarosán ki szokta szimatolni, merre van a legjobb borillat? Arra vettük hát a direkciót.

Bálint koma vitte a szót, mer hogy néki tanult mestersége. Magam csak csendesen pipázgatók, csak akkor veszem ki a számból a mak-

rát, ha köpök vagy iszok.

Politizáltunk.

Meghántuk-vetettük a város dógát, azut az országét. Én bizony nem igen szeretem magam beléártani, mert én csak kettőt tudok egész bizonyosan; azt, hogy nincs szebb dolog a világon a csendes májusi esőnél, meg hogy huncut a német.

De mán Bálint koma nagyon tüzelt, hogy aszongya: fűbe kell verni a darabontokat.

— Hók, hók! kedves komám, nem addig van a. Erre mifelénk ezt a tisztességet csak a szépen felgömbölyödött disztónak szoktuk megadni.

— Hát kell ezeknél nagyobb disznó? — veti ellene Bálint koma.

Addig emlegette, váltig hajtogatta az én komám a disztókat, hogy kedvem szottyant egy kis disznótorra.

Hókon kollintottam vagy öt párt s meghíttam a főispán urat is cselédjeivel együtt egy kis toszogattott kolbászra.

Nagyon smakkolt a méltóságos kisasszonyoknak.

— Csak tessék szeretni, — kínálgattam őket: — ennek mán csak jónak kell lenni, mert afféle piaci portéka, hanem a magam kolbásza.

Csemegézték is a kis méltóságáék, akár a kacsa az epret.

No osztán meg is öntöztük egy kis fain sestakertivel: csúszott, mint cigányba a malacpecsenye.

— E' kell a magyarnak, méltóságos nagy uram, nem az alkotmány! — mondok úgy magamba.

— Bolondot beszél kend, Bálint koma! — ellenkezik Szilágyi komám, ha mi elhagyjuk, ki tartja meg az alkotmányt!

— Ne búsuljon kend, kedves komám, sohse vót még olyan hosszú háború, aminek vége ne lett volna.

Tavaly is így vót, mégis kiteleltünk.

Szerencsétlen apa. Azt is mi mondjuk meg, hogy milyen névre keresztelje a kis fiát! Ha legalább megírta volna, mi a foglalkozása? Mert ha szabó, legyen a kis honpolgár neve Ap—olló; ha suszter: Ár—pád; ha ügyvéd: Pros—per; ha üveges: pa—Lackó; ha tejkereskedő: Ar—túró; ha cukrász: cu—Kornél és végül, ha vicclapszerkesztő: hu—Mór.

Bökvers. Ebből a számból már lemaradt, de helyszűke miatt a jövőben se adjuk.

Sasfiók. Maradt volna a fiókban. Különbön főnixfiók sem volt, mert

elégettük s nem támadt föl hamvaiból. Hintsen hamut a fejére.

Öslakó. Hogy a ma—mut párja: a pa—mut, nagyon jó. Csak higgye.

Regényíró. Sajnáljuk, de helyszűke miatt az ön remekművét sem adhatjuk. Folytatásokban, ugy-e, hogy maga sem akarja, 16 oldalra pedig a három kötetet beszorítani, ezt mi nem akarjuk.

Megyeházi. Hogy mért köpködtek a főispánra? Mert a falakon azt olvasták: A padlóra köpni tilos.

Szalma. Szép versét leközzöljük:

Megy a báró batáron
Az udvari bálba,
Nagy a báró, de nagyobb
Az adóssága.

És ez önt meglepi?

Tévedt nő. Azt hisszük, hogy ön egy eltévedt férfi. Kérjük, ne keressen föl.

Vig cimbor. Ha fönn akarja tartani a cimboraságot, ne ilyen szomorú dolgokat küldjön. Csupa gyászjelentés.

Gyakorló orvos. Beküldött verseit azzal mentegeti, hogy csak az idejét csapta velük agyon. Egyelőre maradjon meg, kérjük a betegeinél.

Tehetséges kezdő. Nem tudnánk-e önnek valami munkát adni. Dehogy nem! Vegyen egy biciklit és tartsa mindig rendbe.

Flótás. Ezt az örült zenebonát ön röviden flótademonstrációnak nevezi? Osszak föl a nagyhatalmak!

Az ipar csodája. Csak 7 koronáért készítik mérték után egy remek szabású, divatos férfinadrágot, nagyon finom és tartós fekete, sötét-kék, szürke vagy barna posztóból. Mértéknek elegendő a nadrág belső hossza és a hasbőség. — *Lichtmann Sándor* szabómester, *Budapest, Rottenbiller-utca 4/B.* Vidéki rendelések pontosan eszközöltetnek utánvétellel, 2 nadrág rendelésénél bérmentve. Minták a nagy költség miatt nem küldetnek.

Fiatal, csinos hölgyek vigyázzanak és használják a közkedvelt Balassa-féle ugorkatejet, ez által ápolják és növelik szépségüket. Ártalmatlanságáért kezesség.

Izzadástól feldörzsölt vagy kipállott testrészekre bárhol, viszketéssel párosult sömörbajoknál, bőrkütegeknél rögtön hat az *Erényi-féle Ichtiool-Salycil.* Néhány bedörzsölés elég. Ára 3 korona, utasítással. Kapható és szétküldi a Diana-gyógyszertár, Budapest, Károly-körút 5. (Dob-utca sarok.)

Vértes-fele Sósorszesz
Minden házban szükséges.

Idyll a vármegyén

Már ezután így lesz, installálunk fokosokkal,
Székrepülés, pofozás adja az ünnepi zajt.

Csattog a csendőrkard, püföl és rüg a Rudnay-rendőr:
Ez csak az alkotmány, ez csak az állami rend!

30—40 éves bajoknál is fényes eredmény!

SZENVED ÖN viszketegségi bőrbajban?
SZENVED ÖN aranyeres fájdalmakban?
SZENVED ÖN bármilyen sömörbajban?
SZENVED ÖN hámorhoidás fájdalmakban?
SZENVED ÖN a testen viszkető feldörzsölésekben?
SZENVED ÖN végbéltüzeségi fájdalmakban?

Ha igen, akkor egy eredeti doboz

ERÉNYI „ICHTIOL-SALICYL“-t

rendeljen. Ez egy biztos hatású fájdalomcsillapító, erősen szárító, kellemesen hűsítő szer, mely orvosi nyilatkozatok szerint a legmakacsabb bajokat is megszünteti s amellet mindenki bátran lefekvés előtt használhatja. Bármilyen viszketegséget és sömörös bőrbajt a test bármely részén — arcon, fejen, kezeken, lábakon is — gyógyít. Mint egy jégsap olyan hűsítő, kellemes hatása van az Erényi »Ictiol-Salicyl«-nak a viszkető bőrbajoknál, sömörös testrészekben és idült megújuló sebekenél. Használják leginkább a melegség okozta izzadástól származó viszkető fájdalmaknál. Feldörzsölés által égető, viszkető fájdalmakra. Használható a lábakon, kezeken és arcon. Fagyviszketegnél is biztos eredmény. Ártalmatlan és szagtalan. Hűsítő, fájdalomcsillapító, erősen szárító. A hámorhoidás végbéltüzeséget lehűti, fájdalmát megszünteti. A végbéldaganatot lelohasztja és visszafejlődését gyorsítja.

Egy adag ára 3 korona utasítással.

Viszketeg vagy sömör a fejbőrön, az arcon és testrészekben.

Lábközötti és hónalj közötti izzadságból származó feldörzsölések és tüzeségi fájdalmak.

Száraz és nedves sömör.

Végbélviszkető fájdalmak.

Lábszáron viszkető sebek és fekélyek.

Kiujuló régi sebek.

Aranyér fájdalmak.

Bőrbántalmak.

Hámorhoidás végbélbajok.

Lábizzadás.

Kezeken látható sebek vagy viszkető bőrkiütések és sömörök.

Elavult mindenféle bőrbetegség.

Kipállott vagy feldörzsölt lábközötti viszkelő fájdalmak és sebek.

Legmakacsabb ótvár.

Postai megrendelések titokban és pontos utasítással naponta eszközöltetnek.

ERÉNYI BÉLA Diana gyógyszertára, Budapest, Károly-körút 5.

30—40 éves bajokat is megszüntet teljesen!

OLBRICH L. szijgyártó, nyerges és bőröndös

Budapest, VI., Teréz-körút 6. szám.

Képes árjegyzék bérmentve.

„Manumollin“

a keset pár napi használat után hófehérré és bársonysimává varázsolja. — Szétküldi: **Czettler Gyula** gyógyszerész, Budapest-Budafok, Kapható: **Török József** gyógyszertárában, Király-utca 12. szám.

Első Leánykiházasítási Egylet

m. sz.

Leány- és flu-biztosító intézet

Alapított Budapesten, VI. kerület, Teréz-körút 40. szám. 1863. évben

Az intézet saját házában.

Legelőnyösebb és legolcsóbb díjtételek gyermekek biztosítására. Változtatlanul megállapított havi díjtételek, azonnali haláleseti biztosítás. Kötvény és bélyegilleték nem fizetendő. Prospektussal és felvilágosítással szolgál az intézet.

SCHMIDT M.

szijgyártó, nyerges és bőröndös

Bpest, VIII., Kerepesi-ut 25

Kocsizó- és lovagló-szerszámok.

Mindenemű utazóbőröndök.

Megrendelések és javítások pontosan és jutányosan eszközöltetnek.

BUDAPESTEN

fióküzlet nincs.

HARISNYAKIRÁLY
BUDAPESTI ÜZLETE:
CSAK ISTERÉZKÖRÚT 2.
FÖLTÉTLEN SZABOTT ÁRAK
ELISMERT LEGJOBB HARISNYÁK.

Szabados Simon

TULAJDONOS

MAGYARHON ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB NÍRNEVŰ ŐRÁZLETE.

Alapítatott 1847.

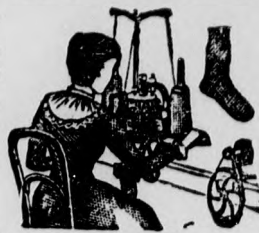
Brausweller János
Szegeden. Cs. és kir. kizárólagosan
szab. chronometer- és műóra, pótlalója
a remontoir ingaóráknak

**ÓRÁK, ÉKSZEREK 10-évi jótállással
RÉSZLETFIZETÉSRE**

Képes árjegyzék bérmentve. Javítások pontosan eszközöltetnek.

5 korona, sőt több napi kereset.
HÁZIMUNKA-kötő p-társaság

Kerestetnek minikét nembeli szemé-
lyek a gépeinken való kötésre.
Egyszerű és egész éven át gyors
otthoni munka. Semmiféle előkép-
zettség nem szükséges. Tivolsá-
nem határoz és mi eladjuk a
kész munkát.

Házimunka-Kötőgépek-társaság.

Thos. H. WHITTIK és Társa
Prág, Petersplatz 7. — 590. 19

25 korona egy remek
szabású
divatos férfiöltöny, mérték után,
finom gyapjuszövetből

LICHTMANN SÁNDOR

FÉRFISZABÓ-MESTERNÉL

== BUDAPEST ==

Rottenbiller-utca 4/B. szám, I. emelet.

== Vidékre minták bérmentve. ==

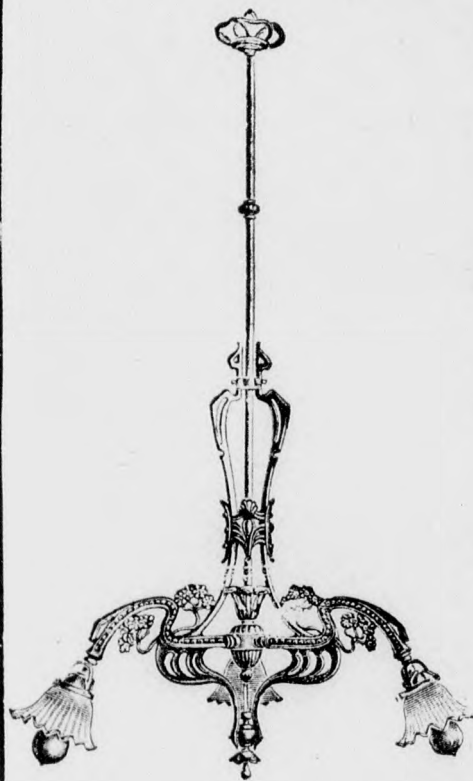
MAGYAR FÉM- ÉS
LÁMPAÁRÚ-GYÁR

RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG

BUDAPEST-KÖBÁNYA.

Villamos- és légszeszcsillárok.

Petroleum-lámpák minden czélra.

FÉM- és DÍSZMŰ-
TÁRGYAK

VALÓDI

KIRÁLYOLAJ

biztonsági petróleum.

Budapesten raktárak:

II., Szilágyi Dezső-tér 3.

V., Gizella-tér 1. szám.

VI., Teréz-körút és Király-utca sarkán.

VIII., Üllői-út 12. sz., a Kalvin-tér sarkán.

X., Jászberényi-út.

Pozsony: Lőrinczkapu-utca.

Kolozsvár: Mátyás király-tér.

Debreczen: Deseffy-utca 1.

Az egyedüli létező valódi angol **SZÉPÍTŐSZER**,
mely már 2—3-szori bekenés után biz-
tosan hat és a bőrnek nem árt.

UGORKATEJ

Eltávolít minden arcztisztát-
lanságot, kiütést, pattanást,
szepplőt, májfo tot, bőratkát (mitessert)
stb. és az annak friss üdeséget, fiataliságot kölcsönöz.

1 üveg 2 K. Ehhez ugorkaszappan 1 kor., poudre 1.20 kor.

Főszétkül- **Balassa Kornél** gyógyszer-tára Budapest,
dési hely: Erzsébetfalva 15.

Kapható minden gyógyszer-tárban — Főraktár Budapesten: Török József
gyógyszer-tárban, Király u. 12 és Andrássy-út 26. Dr. Egger Leó «Nádor»
gyógyszer-tára, Váci-körút 17. Zoltán Bela a gyógy-tárban, V., Szabadság-
tér, továbbá a következő drogériákban: Detsinyi Frigyes, V., Marokkói-u. 2,
Fodor Márton, VII., Király-u. 42, Lux Mihály, IV., Muzeum-körút 7, Neruda
Nándor, IV., Kossuth Lajos-u. 7, Molnár és Moser, IV., Koronaherceg-u. 11.

15 forintért készít mérték után tiszta
gyapjuszövetből egy öl-
tönyt vagy felöltőt a
legremekebb kivitelben

Krauss F. és Társa
uriszabó üzlete

Budapest, VIII., Kerepesi-út 69. szám.
Vidékre minták és mértékvételi utasítás bérmentve.

Szt.-Lukácsfürdő gyógyfürdő, Buda.

Téli fürdő
kura a Szt.
Lukácsfürdő-
ben. Termé-
szetes forró
meleg, kén-
es források, iszapfürdők, iszaphorogatók, mindennemű ther-
pális fürdők, hydrotherapia, massage Olcsó és gondos ellátás
lény, kószvény, ideg-, bőrbajok és a téli fürdőtúra oelől kime-
ltó prospektust küld i gyen z

Szt.-Lukácsfürdő igazgatósága Budapest-Budán

Főispáni sūrgetés

Gróf Laszberg: Kapitány úr, legalább ezt az egy kulcsot szerezze meg nekem sūrgetően a vármegyétől.